

Pozdravljeni dragi bralci glasila Šolski žarek na OŠ Jožeta Hudalesa!

Ste se vprašali, zakaj OŠ J. Hudalesa in ne Sveti Jurij? Odgovor je preprost. V tem letu se je na šoli zgodilo nekaj zanimivih stvari. Ena izmed njih je tudi preimenovanje šole. Če pa vas zanimajo še drugi dogodki, pa preberite prvo številko šolskega glasila. Zagotavljam vam, ne bo vam žal!

Glasilo, ki je pred vami, predstavlja košček ustvarjalnosti in veselja, ki ga doživljamo na naši šoli. Vsak dan lahko ustvarjamo in se izražamo na različne načine: skozi šport, glasbo, ples in tudi z besedo. S tem in ob tem pa prispevamo k boljšemu vzdušju, lepšim medsebojnim odnosom, gradimo zaupanje in spoštovanje.

V glasilu, ki je pred vami, so zbrani prispevki učencev, ki preživijo veliko prostega časa z mislijo na šolo. Šola pa ni le prostor, kjer se je potrebno učiti pojme, si zapomniti vzroke in posledice ter spomin polniti s podatki, ki jih morda ne bomo nikoli več potrebovali. Šola nam daje in nudi mnogo več.

Sedaj pa dovolj besed o glasilu. Udobno se nimate in začnite prebirati naslednje strani. Ne vzemite jih preveč pod natančen drobnogled – saj veste, kdor dela, tudi greši. Morda bomo v naslednji številki brali kakšen vaš prispevek. Morda oceno te številke. Želimo vam veliko užitkov ob branju.

*Urednica uredniškega odbora:
Maja Komperšak*

Gregor Verbošt, 8. r.

Počitnice

Počitnice sem večinoma preživljala doma. Imela sem se lepo. Najbolj se mi je vtisnil v spomin dogodek, ko so ovce pobegnile k sosеду. To se je zgodilo takrat, ko je babica odšla ven in ni našla ovac. Potem je s ceste slišala ropot. To so bile naše ovce, ki jih je soséd prignal domov. Potem smo jih dali na pašo.

Popoldne pa sem šla na rojstni dan k sestrični Ani in tam smo se igrali različne igre.

Pia Grab, 3. r.

Nepozabno doživetje

Kot vsako leto v mesecu avgustu smo tudi letos šli na morje, in sicer na otok Rab. Prve dni je bilo

Foto: Dani Sajtl

Damjana Bračić, 8. r.

zelo zanimivo, ker je pripekalo sonce in vreme je bilo odlično za kopanje. Odločili smo se, da bomo tekmovali v zbiranju školjk.

Bil je lep sončen dan, ko smo začeli s tekmovanjem. V plitvi vodi so bile majhne školjke, zato smo plavali v globljo vodo. Ves čas smo iskali. Našla sem srednje veliko morsko zvezdo, ki jo je prinesel tok. Bila je brez enega kraka, zato je izgledala bolj slabo, a smo jo vseeno vzeli domov.

Na morju smo bili še nekaj časa, a ni nihče našel morske zvezde. Bila sem vesela, da sem jo našla prav jaz. Tisti dan mi bo ostal v spominu, saj je bil zanimiv, vroč in lep.

Gabrijela Grabušnik, 5. r./8

Nepozabno doživetje

Med letošnjimi počitnicami nismo odšli na morje, ampak smo se odločili, da malo bolje spoznamo slovenske kraje.

Najprej smo si ogledali Bolnišnico Franjo nad Cerknim. Med drugo svetovno vojno so bolničarji ranjence nosili po skrivnih poteh, ki pa so sedaj označene in urejene. Ranjencem so zavezovali oči, da jih ne bi izdali. Zdravili so jih ne glede na to, ali so bili sovražniki ali partizani.

Bolnišnico sestavljajo majhne hišice: operacijska hiša, kuhinja, hiša za ranjence, zdravniško osebje, itd. Vsaka hiša je imela svojo nalogo. Bolnišnica je imela tudi prostor za rentgen.

Najbolj všeč mi je bil prostor, na katerem stoji bolnišnica. Okoli nje so samo skale, drevesa in potok. Po obisku bolnišnice smo si ogledali še rudnik živega srebra v Idriji.

Rebeka Škrlec, 5. r./8

Nepozabno doživetje

Letošnje počitnice so bile res nekaj posebnega. Bili smo na morju na Malem Lošnju. Tam sem spoznala prijetno in zabavno prijateljico Tino.

Skupaj sva nabirali školjke in se potapljali. Tina je nekega dne našla prelepo školjko. Ko sva plavali proti obali, je Tini padla v globino morja. Nekaj dni po tem dogodku, ko sva že čisto pozabili na školjko, sem na obali čisto blizu morja zagledala nekaj. Bila je seveda še lepša školjka od prejšnje. Hitro sem jo pokazala staršem. Niso se je mogli nagledati. S Tino pa se nisva mogli odločiti, katera bi jo nesla domov, zato sva jo vsaka na svoj list narisali, školjko pa vrgli nazaj v morje.

Počitnice so bile zares lepe in upam, da bodo takšne tudi naslednje.

Tjaša Repa, 5. r./8

Foto: Dani Sajtl

Konj, kobila in žrebiček

Žrebičkovemu očetu se reče žrebec. Pase se v svoji ogradi. Kmet nikoli ne spusti več žrebcev skupaj, ker bi se takoj stepli.

Včasih je konj kmetu pomagal pri delu. Vlekel je voz in plug. Tedaj so imeli konje težkih in močnih pasem. To so bili delovni konji. Danes je konj bolj jezdna kot delovna žival. Zdaj njegovo delo opravlja traktor.

Žrebiček sesa pri kobili šest mesecev. Pri dveh mesecih že začne oponašati mamo in se tudi pase. Konj ima grivo iz dolgih dlak, ki stalno rastejo. Veliko ljudi ima danes konje za svoj hobi, saj so konje zamenjali stroji.

Tjaša Leš, 3. r.

Naš maček

Našemu mačku je ime Miki. Je oranžno bele barve. Star je pet mesecev. Spi v hiški v kurilnici. Ker je še zelo mlad, se rad igra. Miki zelo rad je hrano iz konzerve in brikete. Tudi mleko rad pije. Čeprav je nagajiv, ga imamo vsi zelo radi.

Matic Repa, 3. r.

Moji muc

Ena muca je črno bela, druga pa je siva. Obe muc

Barbara Gragar, 3. r.

Moje muce

Živim v Zgornjem Partinju. Moj dedi ima veliko živali: bike, krave, kokoši, pujse, kužka in muce. Rad gledam, kako se igrajo muce. Tudi sam se igram z njimi. Najraje imam majhnega tigra-stega mucka Tikija. Mamici tega mucka je ime Miki.

Aljaž Krautič, 3. r.

Rime

Če mi daš potico, dobiš polovico.
Če mi daš groš, pojdeš v koš.
Če si zaspan, pojdi od mene vstran.

Blaž Hobot, 4. a

Izštevanka

Anja Franja je iz Kranja,
svoje kolo brž poganja.
En, dva, tri in te že dobi.

Andraž Pivec, 4. b

Rime

Če mi daš potico, ti odstopim polovico.
Sosedov Jure pase kure.
Kosila je konec in prazen je lonec.
Ko zajtrk dobiš, se veseliš.
Če nisem zaspan, gledam TV Dober dan.
Če bi zadel na lotu, živel bi, kot bi hotu. (hotel)

Marko Škrlec, 4. a

Zvezdna pesem

Letimo po nebu, posutem z zvezdami, vesolje, kako smo vesele!
Ponoči mežikamo daljnim svetovom, vesolje, kako smo vesele!
Nocoj na nebu bomo svetlo sijale, vesolje, kako smo vesele!
Sestavljamo ozvezdja in dajemo svetlobo ljudem, vesolje, kako smo vesele!

Tilen Toplak, 4. a

Dober nasvet

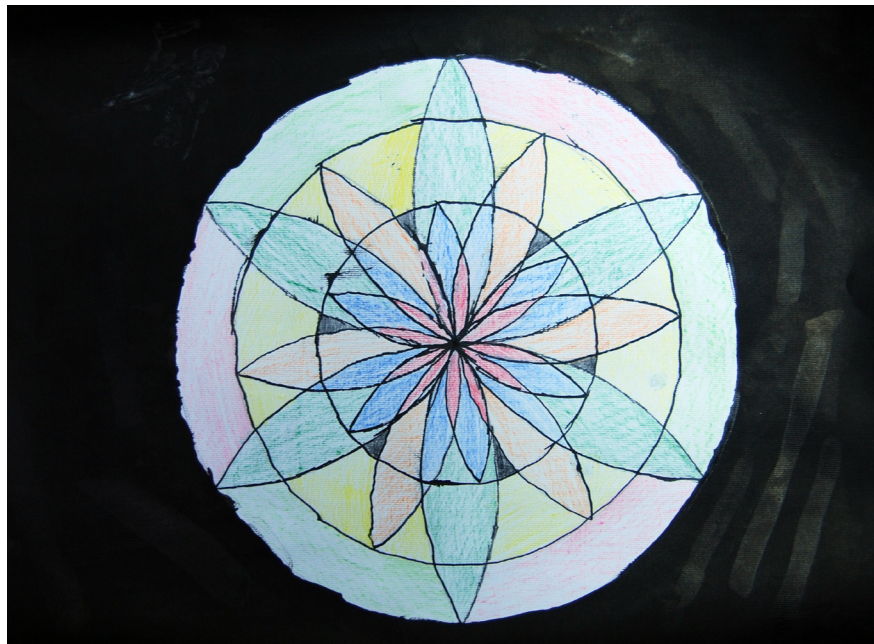
Če mi kupiš čokolado, dobiš marmelado.
Če prideš na zabavo, dobiš kravo.

Anja Lorber, 4. a

Zvezdna pesem

Zvezde na nebu sijajo,
kamor pridejo,
srečo prinesejo.
Vsako noč nas obiščejo
in nam zapojejo.

Andrej Horvat, 4. a

Sabina Kacijan, 7. a

Šaljivka

Metka baletka zdaj
hoče medvedka,
a mi ji bomo kupili dva,
ker je tako trmasta.

Vesna Zemljič, 4. b

Gobji ples

Jurček gobanček bil je potrtr,
ker zanj nobena ni hotela se ogret.

Mušnica zala veselo družbo je izbrala,
da bi lahko do jutra plesala.

Dvorana v trenutku je polna postala,
saj vražji goban postal je glavar.

Urška Nudl, 5. r.

Gobji ples

Kmalu prišla je kostanjevka zala,
jurček gobanček jo prosi za ples.
Kostanjevka sprejme to ponudbo
in reče: »Seveda, jurček!«

Mušnica zala eno uro še vedno nima plesalca,
kaj pa je tako izbirčna,
če bi bila pametna,
bi zdaj že z jurčkom plesala.

Še dolgo mušnico čaka,
a vražjega gobana ni nikjer,
mušnica prosi jurčka za ples,
a on jo zavrne.

On s kostanjevko pleše,
mušnica pa se odpravi razočarana domov.

Doroteja Križan, 5. r.

Tone Konrad, 5. r./8

Ribica Julija

Nekoč je živel ribica Julija, ki je plavala v sedemnajstem morju. Bila je zelo osamljena, ker ni imela prijateljev. Odločila se je, da bo zaplavala malo naokrog. Za veliko skalo je videla, da morski pes lovi ribico, zato ji je pomagala. Skupaj sta se skrili v votlino in počakali, da morski pes odide. Julija je izvedela, da je ribici ime Romeo. Ker sta bila oba osamljena, sta se odločila, da bosta prijatelja. Prijateljstvo je trajalo večno.

Marko Škrlec, 4. b

Vodna pravljica

Predavnimi časi je živel mala žabica z imenom Monika. Ni še znala govoriti, zato je prosila morskoro zvezdo, naj jo nauči govoriti. Vprašala jo je: »Zvezdica nači ne gojiti!« A zvezda je ni razumela. Pridrvel je morski jež Paki. Zvezda ga je prosila, naj žabico nauči govoriti, da jo bo vsaj malo razumela. Jež Paki je bil zelo hudoben, zato ju je pojedel in zbežal.

O žabici, zvezdi in ježu pa niti sledu.

Anja Lorber, 4. b

Vodna pravljica

Za desetimi vodami je živel žaba Zofka. Imela je pet vnukov. Nekega dne jim je povedala tole pravljico.

Nekoč je živel vodni zajec. Bil je edinec, zato mu je bilo ime Edi. Hotel je postati žaba, ker je bral pravljico o super žabi. Nekega dne je vila Marlena slišala za njegovo zgodbo. Hitro je odletela k njemu. Vprašala ga je, zakaj bi rad postal

<http://www.zerk.co.yu/prace/pisane/fmgs/Zabada%20ita%20novine-IJ.Zmaji.JPG>, 9. 12. 2007

žaba. Odgovoril je, da zato, ker se je naveličal jesti korenje. Vila ga je vprašala, kako to, da se je lahko naveličal jesti korenje. Zajec je rekel, da zato, ker ga je jedel vsakih pet minut. Vila ga je vprašala, zakaj ga je jedel vsakih pet minut. Zajec je odgovoril, da je korenje dolgočasno. Vila ga je že spet vprašala, zakaj se je naveličal jesti korenje. Zajec je zavpil: »Nehaj že enkrat in me že enkrat začaraj!« Vila je rekla, naj mu bo in ga je začarala. Zajec, sedaj žaba, je rekel samo rega. Vila mu je rekla, da je lep. Zajec, sedaj žaba, pa jo je prosil, naj ga odčara, saj si ni bil več všeč. Vila pa ni hotela, dobil je, kar je hotel. Sedaj mu ni mogla več pomagati. Samo pozdravila ga je še: »Adijo. Lepo življenje želim.« Zajec je bil nad samim seboj zelo razočaran.

Žaba Zofka je svojim vnukom povedala, da nam ta pravljica pove, da moramo biti s tem, kakršni smo že, zadovoljni.

Anja Zorjan, 4. b

[V svetu pravljic]

Zlata ribica

http://static-p2.fotolia.com/photos_mini/2007_43/400_F_4867550_knyRYbWYYDZ6TMT1CmH8HPE8ymagQu.jpg, 9. 12. 2007

dan sta se skrivali in ribica Tanja je zagledala veliko luknjo. Skrila se je vanjo. Žaba Ana jo je zagledala in odskakljala k njej. V luknji so ribico in žabo zgrabili stražarji in ju odnesli. Znašli sta se pred kraljem, ki mu je bilo ime Tonček. Ta je rekel stražarjem, naj ju vržejo v ječo. Tam sta bili eno leto. Morali sta čistiti grad. Nekega dne sta se ponoči izmuznili iz gradu in pobegnili domov. Spet sta se lahko skrivali, vendar sta morali biti bolj previdni. Ampak nikoli več se nista skrili v luknjo.

Urban Škrlec, 4. b

Torba me je nesla v narobe šolo

V mlaki je živel zelo stara žaba. Svojim prapravnukom je pripovedovala tole pravljico.

Za devetimi vodami je živel zlata ribica. Zelo se je bala, da bi jo kdo pojedel. Mama jo je mirila, naj se ne boji, ker je v hiši ne bo nihče pojedel, ker je majhna komaj en milimeter. Njeno stisko je slišal tudi mali morski pes Tonček. Sam pri sebi si je rekel, da jo je škoda pojesti in da bo šel raje k njej na obisk. Šel je. Prišel je do njene hiše in pozvonil. Ribica se ga je najprej zelo prestrašila, a kmalu sta postala prijatelja. Igrala sta se dve leti. Nato je prišla Tončkova mama in Tonček je moral domov. Z zlato ribico sta se poslovila. Obljubila sta si, da se bosta kmalu spet videla..

Prapravnukom je bila pravljica zelo všeč.

Vesna Zemljič, 4. b

Šola je prišla k meni. Sezula mi je copate in obula čevlje. Odšla je na kosilo in začela jesti poštevanko. Pri matematiki je jedla sendvič. Pri glasbeni vzgoji je pripravila slovenščino in popila avtomat za kavo. Usedla se je na tla in na stol pripravila domačo nalogo. Namesto da bi jo napisala v zvezek, je napisala na tablo. S svinčnikom je pisala po tabli, v zvezek pa z alkoholnim flomastrom. V telovadnici je pela, namesto da bi se razgibavala. Pri pevskem zboru je pisala rimske številke in male ter velike pisane črke. Pri gospodinjstvu je tekala po mizah.

Šola je opazila, da tako ne gre več naprej. Odločila se je, da se bo postavila nazaj v vlogo prave šole.

Eva Ornik, 5. r.

Vodna pravljica

Za Triglavom se je skrivala mlaka. V njej je živel mlada žaba, ki ji je bilo ime Ana. Imela je prijateljico ribo Tanjo. Zelo radi sta se skrivali. Drugi

Torba me je nesla v narobe šolo

Zjutraj sem vstala. Čevlji so me obuli in kopalnica je prišla k meni. Zajtrk me je pojedel. Torba me je nesla v šolo. Razred je prišel k meni. Učite-

ljica je bila učenka, jaz sem jo učila. Naloga me je napisala. Domov me je spet nesla torba. Jaz sem kuhala, mama pa je delala domačo nalogo in se učila. Morala sem likati, mama pa je gledala televizijo. Postelja je prišla k meni in se ulegla name.

Če bi bil tak svet, bi znorela.

Katja Emeršič, 5. r.

Možicelj iz niča

Nekoč je živel možicelj iz niča. Imel je nos iz niča, usta iz niča, obut je bil v čevlje iz niča, njegove hlače so bile iz niča, njegova srajca in kapa pa sta bili iz popolnega niča. Živel je v deželi Nič. Tam je bilo vse iz niča in vse je bilo prazno.

Nekega jutra se je možicelj prebudil zelo dobre volje. Vstal je iz svoje postelje iz niča in se odpravil v trgovino po kruh. Toda kljub veliki trgovini v deželi Nič so se prebivalci raje odpravili na zelo dolgo, predolgo pot v sosednjo deželo, Deželo zelenih hrušk. Tu so bile stavbe iz hrušk in celo ljudje so bili kot zelene hruške. Čeprav niso imeli kruha, so prebivalci dežele Nič raje hodili v sosednjo deželo. Možicelj pa se je rad norčeval iz prebivalcev Dežele zelenih hrušk in zato ga niso marali. Tistega jutra pa je bil zelo dobre volje in ko se je sprehajal po mestu, je naletel na župana. Rekel mu je: »Kako ste debeli in grdi.« Župana je to zelo razjezilo, zato je nagnal možica iz dežele, in to za vedno.

Agnes Kojc, 5. r./8

Ronja, razbojniška hči - poustvarjanje

Bila je pomlad. Sonce je lepo sijalo in ptice v gozdu so pele svojo pomladno pesem.

Ronja in Birk sta se kopala v jezeru in ravno sta se hotela potopiti, ko sta nenadoma zagledala eno od gozdnic, ki je letela nad krošnjami dreves in iskala nov plen, ki bi ga lahko napadla. »Škoda, da v najinem gozdu ni kakšnih dobrih čudežnih bitij,« je rekla Ronja Birku, ko sta legla na travo, da bi se posušila. »Mogoče pa bodo še nastala čez milijone let,« ji je odvrnil Birk in se nasmehnil. Sonce je že prišlo čez polovico neba in oba sta vedela, da je prišel čas, da si ulovita nekaj za kosilo. Ronja je poslala Birka loviti divjad, sama pa je odšla na gozdno jaso nabirati jagode.

Gozdno jaso je ločeval strm prepad. Na drugi strani pa je rasel grm z gozdnimi jagodami. Ronja si je iz vejic in trsja naredila nekakšen most in prvič ji je uspelo priti čez. S polno košaro jagod se je vračala nazaj. Stopila je na most. Tedaj pa se je most zlomil in padla je v prepad. Napol v nezavesti je Ronja zagledala svetlobo. Iz te svetlobe je stopila prelepa gospa. Rekla ji je: »Pridi Ronja, odnesla te bom iz prepada. Jaz sem gozdna vila Svetlana.« Ronjo je vzela v naročje in z njo odletela na drugo stran gozdne jase. Nato je izginila. Ronja se je zbudila, ko je bila že noč. Ob njej je čepel Birk in jo držal za roko. Takoj ko ga je zagledala, ga je objela. »Veš, videla sem gozdno vilo, ki me je rešila iz prepada in...«. »Ja, ja,« je rekel Birk. »Pridi, greva domov, pozno je že in gotovo si lačna.« »Ampak res je bila vila!« je jezno rekla Ronja. Birk pa se je samo nasmehnil in ji pomagal vstati. Hodila sta z roko v roki proti Medvedji jami. Ronja je videla gozdno vilo, kako se ji je iz gozda nasmehnila, toda Birku o tem ni nič povedala.

Za Ronjo in Birka se je končal še en naporen dan in ko je Ronja tako ležala v postelji skupaj z Birkom, si je mislila: »Naj kar govori, da sem sanjala. Bo že videl, da je bila to resnica.« Nato se je obrnila in sladko zaspala.

Agnes Kojc, 5. r./8

Čarobni talisman

Nekoč je živela deklica, ki je že kot otrok izgubila mamo. Odraščala je pri svoji teti v velikem dvorcu. Njena teta pa je bila zelo zlobna in ošabna. Do deklice se je obnašala zelo grdo in prisilila jo

je, da je pri njej delala kot dekla.

Nekega dne pa je deklica dopolnila osemnajst let in tako se je odločila, da bo zapustila tetin grad in odšla po svetu. Vzela je culo in se odpravila. Pot jo je zanesla skozi lep gozd, poln cvetja in drugih krasot narave. Tedaj pa je ob poti zagledala

dala grdega črnega račka, ki se je ujel v lovsko past. Deklica, ki je bila dobrega srca, ga je brž osvobodila. Raček se ji je zahvalil in jo vprašal: »Kako naj ti povrnem? S teboj grem in v zahvalo ti bom podaril prstan, ki te bo varoval pred hudim.« Deklica je privolila in odšla sta naprej. Pa sta prispela v vas, ki ni bila taka razigrana in vesela, kot so vasi ponavadi. Bila je temna in črna. Tako sta deklica in raček naletela na lepega mladeniča, ki je bil približno take starosti kot deklica. Povprašala sta ga, zakaj je vse tako pusto in prazno. Mladenič je povedal zgodbo: »Bil sem kraljevič te dežele in skupaj z mamo in očetom smo živeli v tukajšnjem gradu. A potem je zloben in nepremagljiv čarovnik ubil moja starša, mene pa nagnal z gradu. Tako je zavladal nad našo deželo.« Povedal jima je še, da bi nekakšna deklica lahko premagala čarovnika s ta-

lismanom, ki bi ji ga podaril maček, obut v škornje. Deklica se je odločila, da bo premagala čarovnika, saj se je zaljubila v mladeniča in mu je hotela pomagati. Tako so skupaj odšli iskat Obutega mačka in ko so ga našli, je ta deklici podaril talisman. Deklica je s talismanom težko premagala, a s svojim čarobnim prstanom je lahko naredila vse, kar si je zaželela. Tako sta se kraljevič in deklica poročila in spet je bilo vse po starem.

V deželo je spet posijalo sonce, deklica, ki je bila zdaj kraljica, in kralj pa sta bila obdarovana z ljubko deklico, ki sta ji dala ime Zalika.

Agnes Kojc, 5. r./8

Ciciban

Nekoč je živel deček z imenom Ciciban. Pravzaprav ni bil človek, ampak bitje, ki je živelo v rdečem tulipanu.

Srečala ga je deklica, ki ji je bilo ime Lana. Vprašala ga je, kako mu je ime in on je odgovoril: »Ime mi je Ciciban, kdo pa si ti?«

»Ime mi je Lana in živim v bližnji vasi. Od kod pa si ti?«

»Jaz pa živim v tulipanu.«

»Kako v tulipanu, kaj nimaš hiške?«

»Kaj mi bo hiška, ko sem pa tako majhen. Zato živim v tulipanu, ker je ravno dovolj velik zame.«

»Ah, ja! Saj si velik kakor palček iz pravljice.«

»Veš, še nikoli prej nisem videl tako velikega bitja.«

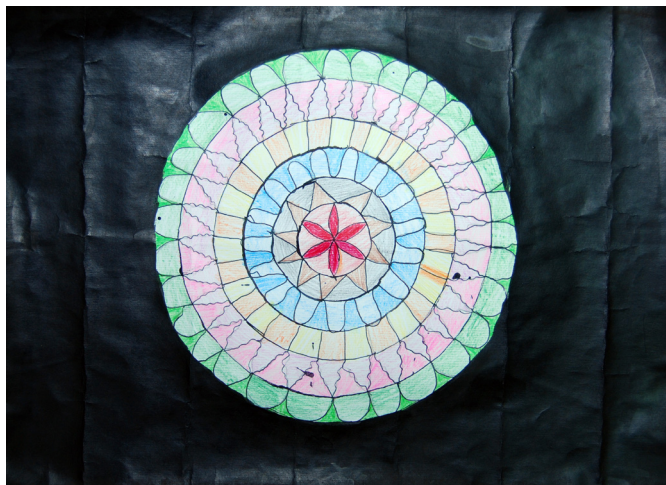
»A res?«

»Ja, res.«

»Veš, jaz pa še nisem videla tako majhnega bitja, kot si ti.«

Padel je mrak in oba sta se vrnila v svoj dom.

Cindy Biširevič, 5. r./8

Tajda Žugman, 7. b

Turistična zveza Slovenije in Zavod Republike Slovenije za šolstvo v sodelovanju s Slovensko turistično organizacijo, regijskimi turističnimi zvezami in pod pokroviteljstvom Ministrstva za šolstvo in šport ter Ministrstva za gospodarstvo organizira **22. državni festival Turizmu pomaga lastna glava**, ki bo marca/aprila 2008. Tema festivala je

OD ZRNA DO MIZE

Na ta državni festival se je prijavila tudi naša šola. Raziskovali bomo kulinarčno dediščino našega kraja v povezavi z današnjo. Tako bo nastal turistični produkt, s katerim bomo obogatili kulinarčno ponudbo našega kraja. Preko ankete z naslovom Jedi naših babic in dedkov bomo iskali možnosti za ponudbo zdrave, okusne in privlačne hrane, se naučili gostoljubja in pristnih medčloveških odnosov.

S projektom bomo sodelovali na državnem festivalu Turizmu pomaga lastna glava, in sicer z raziskovalno nalogo in predstavitvijo na sejmu, ki bo v obliki turistične tržnice.

Zakaj sejem idej?

Sejmi v slovenskih krajih so že od nekdaj pri-

ložnost za srečevanje ljudi ter za izmenjavo blaga in idej, so priložnost za medsebojno spoznavanje in druženje, skratka praznik, festival. Kot takšen je sejem sam po sebi oblika turistične prireditve. To je namen tudi našega festivala Turizmu pomaga lastna glava, ki smo ga letos preoblikovali v sejem idej za turistične proizvode na turistični tržnici.

Zakaj naj bi se letos osredotočili na »Eko od zrna do mize«?

Pridelava in ponudba zdrave hrane turistom je za naš kraj izjemna priložnost, ki je ne smemo zanemariti. Jurovski Dol je kraj s pestro, raznoliko in neokrnjeno naravo. V deželah, od koder prihajajo k nam gostje, se ljudje prehranjujejo na hitro, z vnaprej pripravljeno hrano, pridelano s pomočjo najrazličnejših kemikalij, kar škodi zdravju. Zdrava, domača in ekološko pridelana ter tudi po videzu privlačna hrana je v turizmu prednost, ki jo moramo vsestransko izkoristiti.

S projektom bomo v mesecu decembru sodelovali tudi na šolski novoletni tržnici in v mesecu aprilu na Jurjevih dnevih.

Mentorica: Milena Kokol

[Turistični podmladek na OŠ J. Hudalesa]

Turistični podmladek OŠ Jožeta Hudalesa Jurovski Dol

Sem Agnes Kojc, učenka 5. razreda. Obiskujem »Turistični podmladek«, ki ga vodi učiteljica Milena Kokol. Dogovorili smo se, da bomo doma povprašali naše starše ali stare starše o kulinariki v preteklosti. V ta namen nam je učiteljica raz-

Babica Marinka odgovarja na vprašanja

delila vprašalnike. Anketirala sem svojo babico. Najbolj me je zanimalo, kakšne jedi so pripravljali v njenem otroštvu. Babica je bila seveda takoj pripravljena odgovoriti na vprašanja, kar me je zelo razveselilo.

Agnes Kojc, 5. r./8

Turistični podmladek je krožek mladih, pri katerem se učimo o turizmu, kdo je turist, kaj sodi med turizem, v katerem letnem času je največ turistov ... Turistični podmladek vodi učiteljica Milena Kokol. Iz 5. razreda nas je vključenih devet učencev. Po pripovedovanju moje babice sem izvedela, da so jedli pridelano hrano: žgance, kašo, mlečne izdelke, domač kruh, zelje, gibanice, »štrudle«, smetanov krompir, polento, pečena jabolka...

V ta krožek sem se vključila zato, ker me zanima turizem nasploh in da bi pripomogla k boljšemu prepoznavanju našega kraja.

Tjaša Repa, 5. r./8

Sem član turističnega podmladka na naši šoli. Pri krožku bomo raziskovali jedi naših babic in dedkov ter kuhali. Med nas bomo povabili različne goste, ki nam bodo svetovali in pomagali pri raziskovalni nalogi. Prav tako bomo svoje izdelke razstavili in prodajali. Upam, da bo zanimivo in zelo zabavno.

Klemen Škamlec, 5. r./8

Jure Breznik, 8. r.

Prestopili smo na predmetno stopnjo

V 5. razredu se počutim zelo dobro. Zavedam se, da je snov obširna in zahtevnejša. Letos je več predmetov, kjer smo lahko ustno ocenjeni dvakrat na dan, tega še lansko leto ni bilo. Sprva me je bilo strah, kakšne bodo ocene, zato sem se pridno učila in temu primeren je moj uspeh. Dobili smo novo razredničarko, ki je zelo prijazna in s katero rešujemo skupne probleme. Novost v petem razredu je tudi to, da imamo za vsak predmet drugo učiteljico.

Peti razred je zelo zahteven, vendar zanimiv, saj smo že izvedeli mnogo novih stvari.

Ana Bauman, 5. r./8

V letošnjem letu sem iz razredne stopnje prestopila v peti razred. Spoznali smo nove učitelje, ki so strožji, imajo visok kriterij ocenjevanja, drugačen način dela in spraševanja. Dobili smo tudi novo razredničarko, ki nas bo vodila do vstopa v srednjo šolo.

Učiteljica Milena Kokol je zelo dobra, prijazna, poštena in redoljubna razredničarka. Imam jo zelo rada.

Tjaša Repa, 5. r./8

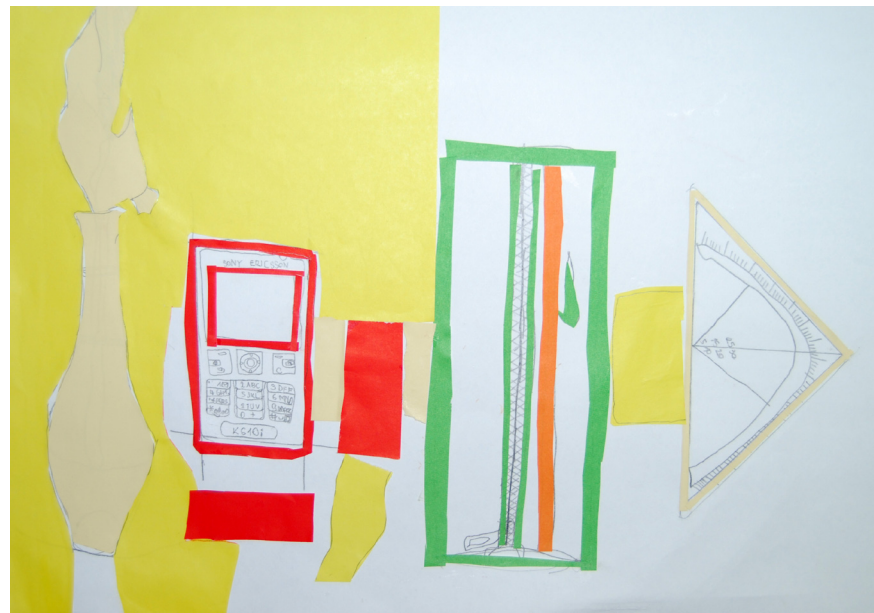
Sejem v Celju

V petek, 14.9.2007, smo zjutraj prispeli v šolo in se odpravili v jedilnico, kjer nas je pričakala pedagoginja Maja Mencigar. Predstavitelja nam je program in povedala, kaj lahko počnemo in česa ne.

Ob 8.30 smo odšli na postajo, saj je pripeljal avtobus. Na avtobusu so bili še učenci osnovnih

šol iz Cerkvenjaka in Svete Ane. Najprej nam je bilo malo neprijetno, čez nekaj časa pa smo se že pogovarjali. Ko smo prispeli v Celje, smo odšli najprej v halo A. Tam smo si ogledali predstavitve strojne šole in folklore. Predstavila so se dekleta, ki igrajo na instrumente. Ko smo odšli iz hale, smo se usedli na stopnice in malicali. Pedagoginja nam je povedala, da se lahko razdelimo v skupine. Ker nas je bilo samo dvanajst, smo se razdelili v dve skupini. Dogovorili smo se, da se bomo dobili ob 13.20 pred stopniščem.

Vsi smo odšli, vsak na svojo stran. Šli smo po balone, se vozili z dvigalom, gledali avtomobile in se tudi srečevali z drugimi skupinami. Bilo je zanimivo. Na koncu smo si nekateri šli še po sladoled. Tudi slikali smo se zraven športnih avtomobilov, predvsem dekleta. Malo pred 13.20 uro smo se dobili na stopnicah. Čakali smo učiteljico, saj je še

Grega Senekovič, 9. r.

[Zgodilo se je]

ni bilo. Ko pa je prišla, nas je vprašala, kako smo se imeli.

Lepo počasi smo se odpravili na avtobus. Ko je pripeljal, smo se usedli na svoja mesta in se začeli pogovarjati. Nič nismo bili več sramežljivi. Avtobus je najprej peljal do Jurovskega Dola, tako da smo prvi izstopili. Res je bilo lepo in tako ekskurzijo bi še radi ponovili.

Tjaša Toplak in Nastja Nudl, 9. r.

Končna ekskurzija v Primorje

Za devetošolce sta bila petek, 21.9.2007, in sobota, 22.9.2007, prav posebna dneva, ker smo šli na zaključno ekskurzijo v Primorje. V petek zjutraj smo se zbrali pred šolo. Z nami sta šla naša razredničarka Karmen Polič in učitelj Igor Koser.

Končno smo se zbrali vsi tisti, ki smo nameravali iti na ekskurzijo. Z avtobusom smo se okrog 7.

ure odpeljali proti Primorju. Pot je bila zelo dolga, zato smo imeli zraven majhne prigrizke in seveda sladkarije. Na avtobusu smo se veliko pogovarjali in poslušali glasbo. Naprej smo se ustavili na Trojanah. Imeli smo natanko trideset minut časa. Nekateri smo šli na kapučino, drugi v trgovino. Čez trideset minut smo se odpravili dalje. Vozili smo se kar nekaj časa, preden smo prispeli v dom Breženka, kjer smo tudi ostali. Tam nas je sprejel gospod Rado, tamkajšnji učitelj, ki nas je seznanil s pravili. Do kosila smo imeli še okrog petnajst minut časa. V domu Breženka so bili tudi sedmošolci z neke druge šole, ki so ostali tam do kosila. Z doma Breženke smo imeli lep razgled na plažo in morje. Kosilo smo imeli ob 13. uri. Bilo je okusno. Po kosilu smo imeli malo časa, da smo se nastanili. Večina sob je bila za šest ali štiri osebe. Nato nas je prevzela tamkajšnja učiteljica. Z njo smo si šli peš ogledat akvarij. Videli smo veliko morskih živali in uslužbenci akvarija so nam povedali kar nekaj zanimivosti. Šli smo tudi po starem delu Pirana, si ogledali obzidje in cerkev sv. Jurija. V Piranu smo se še ustavili na Tartinijevem trgu. Nato smo spet imeli trideset minut časa. Kupili smo si razglednice in sladkarije. Potem smo se vrnili v dom Breženka. Ko smo prispeli tja, smo imeli večerjo, potem pa prosti čas. Lahko smo gledali televizijo, igrali košarko ali odbojko.

Ura je bila že 20.30 in vsi smo odšli v svoje sobe. Šli smo se umiti in nato v posteljo. Zaspali nismo kar hitro, ampak smo se pogovarjali, igrali karte in še kaj. Zjutraj smo morali hitro vstati, ker smo imeli ob 8. uri zajtrk in ob 8.30 smo se odpravili z ladjo Solinarke do Sečoveljskih solin. S seboj smo dobili tudi malico. Vožnja z ladjo je bila krasna. Učiteljica nam je opisala stvari, mimo katerih smo se vozili. Ko smo prispeli tja, nas je čakal vodič, ki nam je povedal, kako so ljudje v preteklosti pridelovali sol. Videli smo tudi hiše, v katerih so živele družine, ki so pridelovale sol. Sol

<http://sl.wikipedia.org/wiki/Slika:SečovljeSoline3.jpg>, 9. 12. 2007

Sečoveljske soline

smo lahko tudi poskusili. Nato smo se z ladjo Solinarko odpravili proti obali. Ladja je priplula do obale, mi pa smo nestrpno tekli z nje in z rokami poskusili, kako topla je voda, ker smo se po kosilu nameravali kopati. Šli smo na sladoled, ki je bil tam blizu. Nekateri so se odločili skakati na trampolinu. Nato smo se odpravili v dom Breženka na kosilo. Po kosilu nas je čakalo kopanje v morju. Zraven smo imeli tudi termometer in z njim izmerili temperaturo morja. Imelo je 19° C. Kljub temu smo se kopali. Nato smo še morali nabrati nekaj morskih živali, da nam jih je učiteljica predstavila. Potem smo se odpravili pakirat naše stvari, ker je bil na žalost čas za odhod. V Breženki smo se lepo poslovili od učiteljev in se odpravili proti avtobusu.

Spet nas je čakala dolga pot proti domu. Odločili smo se, da se bomo na Trojanah spet ustavili. Imeli smo trideset minut časa in si kupili sladkarije. Na avtobusu smo poslušali glasbo in vso pot počivali, ker smo bili izmučeni. Okoli 19. ure smo prispeli v Jurovski Dol in poklicali starše, da so prišli po nas.

Te ekskurzije ne bomo nikoli pozabili, ker je bilo zelo prijetno. Tudi razredničarka in učitelj sta bila zadovoljna z nami.

Doroteja Fras, 9. r.

Teden otroka

V tednu otroka smo imeli vsak dan skrajšane šolske ure. Trajale so samo trideset minut. Ko je bilo konec pouka, pa smo imeli različne dejavnosti.

Tako je bilo tudi v četrtek, 4.10.2007. Po pouku smo imeli ustvarjalne delavnice na temo Čarovnije. Začele so se ob 12.30 uri.

V 8. razredu smo se najprej razdelili v skupi-

Poslikava buč

Izdelovanje iz buč

ne. Nato smo pričeli izdelovati različne izdelke. V skupini, kjer sem bila jaz, smo naredili dve buči iz das mase. Eno bučo smo izrezali iz kartona in jo tudi pobarvali. Kasneje pa smo narisali še čarovnico. V drugih skupinah so izdelovali podobne izdelke. V eni skupini pa so si buče prinesli kar od doma. Buče so najprej odprli in odstranili semena. Kasneje so bučam izrezovali oči, nos in usta.

Ko smo končali z delom, smo izdelke razstavili na šolskem hodniku. Te dejavnosti so mi bile zelo všeč.

Maja Komperšak, 8. r.

Ob tednu otroka

Skrajšane ure, razne delavnice, športne dejavnosti, gledanje televizije, vse to je povezano s tednom otroka. Vsi smo se veselili tega tedna, čeprav nismo vedeli, kakšni izzivi nam prihajajo naproti.

V ponedeljek je bil prvi dan tedna otroka. Ure so bile skrajšane, učiteljice dobre volje, vse je bilo videti tako kratko. Zaključila se je prva, druga, zatem še tretja in četrta ura. Tako so minevale ure vse do sedme šolske ure. In čakal nas je film.

Učenci osmega in devetega razreda smo se zbrali v jedilnici in čakali na učiteljice, še bolj pa na film. Res smo bili malo glasni, ker smo bili neučakani. Nato so prišle učiteljice. Vsi smo upali na kakšen dober film. Nato pa smo po dolgem času izvedeli, da bomo gledali dokumentarec. Najprej smo imeli težave. Nismo vedeli, ali bi bila televizija bliže nam ali pa bi se mi pomaknili k njej. Nato so televizijo pomaknili malo naprej in tudi mi smo se pomaknili bliže k njej. Ampak tišine ni bilo. Dokumentarec je bil »brezvezen«. Nekateri smo pričeli z domačimi nalogami in se igrali razne igre. To so učiteljice seveda opazile. Televizijo smo ugasnili in odšli na igrišče.

Čeprav je šel film po gobe, smo prvi dan tedna otroka preživeli bolj športno.

Tjaša Fišer, 8. r.

Aerobika

V tednu otroka smo imeli na šoli skrajšane ure, tako da so ure trajale samo pol ure.

V sredo, 3.10.2007, smo imeli po programu športne dejavnosti, kot so aerobika, odbojka, nogomet in tenis. Odločila sem se iti k aerobiki. Učila nas je učiteljica 4. razreda Laura Bukšek-Kreft.

Aerobika

Nastop mažoretk

Pokazala nam je različne osnovne korake, ki smo jih nekaj časa ponavljale. Kasneje pa si je vsaka morala izmisliti svoj gib, iz katerih smo sestavile koreografijo.

Pri aerobiki sem uživala in se tudi sprostila. Upam, da bomo imeli naslednje leto tudi tako zanimive dejavnosti.

Anja Perko, 8. r.

Noč čarovnic

Noč čarovnic je praznik, ki v Sloveniji še ni tako poznan. Vendar pa se najdejo tudi ljudje, ki ga veselo praznujejo.

Ljudje se pripravljajo nanj že prej. Naredijo si strašne ali smešne obraze iz buč. Na noč čarovnic se preoblečejo v čarovnice oziroma čarovnike. Tudi otroci se veselijo, seveda, če se ne bojijo.

V Jurovskem Dolu tega ne praznujemo prav pogosto, vendar vseeno naredimo okraske in se včasih preoblečemo. Letos se nameravamo s prijateljicami preobleči in oditi malo naokrog. Morda v picerijo Agata, ker je bila tudi Agata čarovnica.

Helena Zemljič, 8. r.

Prvi november

Zjutraj me je zbudil oče in me priganjal, naj se hitro oblečem. Govoril mi je: »Pohiti, saj so vsi sveti, moramo priti točno k maši.« Hitrost se je obrestovala in imela sem čas še za majhen zajtrk.

Šli smo k maši. Po maši smo šli na pokopališče na grob mojega dedka in strica. Tam sem za vsakega prižgala eno svečko. Obiskali smo še ostala pokopališča in prižgali nekaj sveč. Potem smo odšli domov.

Po kosilu smo se vrnili k našemu grobu in molili ob njem. Tam sem videla strica, teto in sestrično Ireno. Povabili smo jih domov. Malo smo se pogovarjali, pojedli potico, spili nekaj čaja in nato odšli domov. Spat sem odšla dokaj pozno, saj so bile počitnice.

Polona Kren, 3. r.

Sabina Kacijan, 7. a

Miba Kocbek, 7. a

Reformacija

Reformacija je versko gibanje v 16. stoletju, ki se je zavzemala za prenovo in spremembe v katoliški cerkvi.

Največji protestant je bil Nemec Martin Luther. Bil je začetnik reformacije v Evropi. Reformacija se je začela, ko je Martin Luther na cerkvena vrata izobesil petindevetdeset tez proti katoliški cerkvi. Nekatere izmed teh so govorile o pretiranem razkošju v cerkvi, prodaji odpustkov, zamerah do papežev... Prodaja odpustkov je bila denarno plačilo za storjene grehe.

Proti bogatstvu cerkve so bili angleški duhovnik Johan Wiclif, Jan Hus, Nemec Martin Luther, v Švici Jean Calvin, v Angliji Henrik VIII, na Slovenskem pa Primož Trubar.

V Sloveniji je bil največji protestant Primož Trubar. Rodil se je leta 1508 v Rašici. Pri dvanajstih letih je odšel od doma in se šolal na Reki. Preživljal se je s cerkvenim petjem. Leta 1550 je napisal prvi dve slovenski knjigi Abecednik in Katekizem. Poudarjal je velik pomen imena Slovenec. Poleg Trubarja sta bila še Jurij Dalmatin, ki je prevedel Biblijo, in Adam Bohorič, ki je napisal Zimske urice.

Reformacija se je iz Nemčije širila tudi k nam. 31. oktober 1517 je bil začetek reformacije in vsakoletni praznik 31. oktober je dan reformacije.

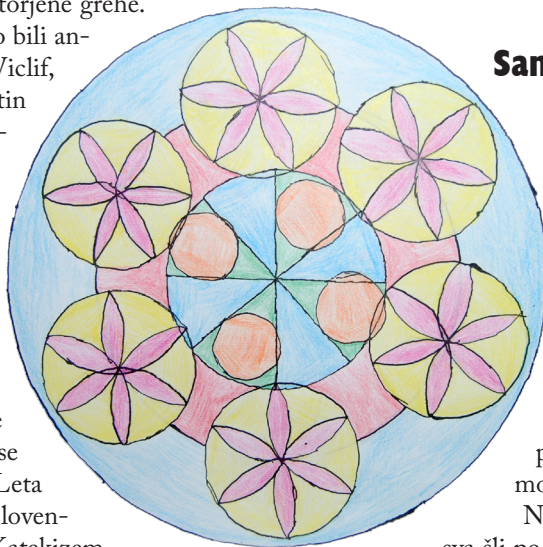
Tjaša Fišer, 8. r.

Reformacija na Slovenskem

Reformacija je bila zelo pomembna in za Slovence potrebna.

Dobili prvi knjigi smo in to je bilo za nas res lepo. Primož Trubar je knjigi napisal, Adam Bohorič pa Zimske urice spisal. Prvi knjigi Abecednik in Katekizem sta bili ponos za protestantizem.

Helena Zemljič, 8. r.

Sanje

Primož Trubar se je rodil leta 1508 v Rašici na Dolenjskem. Bil je zelo pomemben za Slovence, ker nam je leta 1550 dal prvi slovenski knjigi Abecednik in Katekizem. S tema knjigama smo Slovenci postali narod in takrat se je prvič pojavil pojem Slovenec. Primož Trubar je umrl leta 1586.

Nekega lepega popoldneva sva šli po mestu in na Glavnem trgu zagledali Primoža Trubarja. Ogledovali si je stavbe, avtomobile, napise, ki so se mu zdeli zelo nenavadni. Bili sva radovedni, zato sva stopili k njemu in ga ogovorili. Med pogovorom nama je pokazal knjigo Abecednik in naju vprašal, kako se danes učimo v šolah. Opisali sva mu način poučevanja v današnjih šolah in mu povedali, da imamo veliko šolskih ur. Bil je presenečen, ker nekaj stvari ni razumel. Napisali sva slovensko abecedo, da si je lažje predstavljal današnji

Jasmina Zorjan, 7. a

knjižni jezik.

V tistem trenutku pa sva zaslišali zvonjenje budilke in se zbudili. Presenečeni sva bili, ker so bile to samo sanje.

Maja Komperšak in Sara Bračić, 8. r.

Srečanje s Primožem Trubarjem

Bilo je jutro. Na ulicah je bilo še vse tiho. Pred restavracijo Lili ni bilo prav nobenega. Ta restavracija je veljala za sanjsko. Bila je zelo velika, takšna, kot so v Ameriki.

Čez nekaj časa se je pred to restavracijo pojavil mož z brado. Bil je zelo čuden. Ogledoval si je avtomobile, kot da jih nikoli ne bi videl. Začuden me je pogledal, se sklonil do velike torbe in potegnil iz nje majhno knjižico. Na njej je pisalo Abecednik. Nato me je vprašal: «Ali ti je ta knjiga kaj znana?» Takoj sem se spomnila, da smo se prejšnji teden v šoli učili o njem. Odgovorila sem mu: »Seveda poznam to knjigo. Kaj vi ste gospod Primož Trubar?« On pa je prijazno odgovoril: »Ja, to sem jaz. Zanima me, kako se danes učite v šolah?« Pogledala sem ga in mu povedala, da smo se o njem učili pri slovenščini in zgodovini. Tudi to sem mu povedala, da je v šolah še kar zanimivo. Njega pa je še bolj zanimalo, kako učita učiteljici zgodovine in slovenščine. Odgovorila sem mu, da učita odlično, čeprav sta včasih malo strogi. Nato mi je ponudil pisalo in Abecednik.

Zazvonila je budilka in naenkrat sem se zbudila s pisalom v roki. Ugotovila sem, da so bile to samo sanje. Bilo mi je zelo žal, da se to ni zgodilo v resnici.

Doroteja Fras, 9. r.

Ob dnevu reformacije na naši šoli

Razstava na hodniku

Na ulicah je bilo vse mirno in tiho. Bilo je zelo zgodaj zjutraj in ljudje se še niso sprehajali naokoli. Bilo mi je zelo dolgčas in odločila sem se, da grem na čaj. Šla sem v bar. Tam je bilo prijetno toplo. Kar nekaj ljudi je bilo v tem zaprtem prostoru. Usedla sem se in naročila.

Čez nekaj trenutkov je vstopil v bar neznan moški. Bil je majhen in debel. Zelo nenavadno je bil oblečen. Gledal je naokoli in imela sem občutek, da je izgubljen. Hotela sem mu pomagati. Stopila sem pred njega, se mu predstavila in ga vprašala, če potrebuje pomoč. Odgovoril mi je, da jo res potrebuje.

Ko se mi je predstavil, sem ugotovila, da je to Primož Trubar. Takoj mi je bilo jasno, da niti sam ne ve, kako se je znašel tukaj. Niti ni vedel, v katerem stoletju smo. Povabila sem ga na čaj. Zapletla sva se v dolg pogovor o njegovem življenju. Čez nekaj časa je vzel torbo, ki je prej sploh nisem opazila, ko sem šla do njega. Iz torbe je potegnil Abecednik. Vprašal me je, če mu posodim pisalo. Vzela sem pero in mu ga dala v roke. Začel je nekaj pisati in mi pripovedovati, kako je tihotapil natisnjene knjige in s kakšnimi težavami se je srečeval v svojem življenju. Zanimivo je bilo poslušati njegovo pripovedovanje.

Nenadoma me je nekaj zmotilo. Bila je budilka. Ugotovila sem, da držim v roki pero. Začela sem se na ves glas smejati. Še danes ne vem, kaj je to pomenilo.

Tjaša Toplak, 9. r.

Anja Jager, 7. b

Obisk Knjižnice Lenart

Stara šolska glasila

Rastemo s knjigo

Tudi letos smo se tako kot v lanskem šolskem letu odločili, da sodelujemo v projektu Rastem s knjigo 2007/2008. Gre za nadaljevanje lanskoletnega projekta, ki ga šolske knjižnice izvajamo skupaj z Ministrstvom za kulturo, Ministrstvom za šolstvo in šport in Zvezo splošnih knjižnic.

S tem projektom, v katerega je vključena celotna generacija sedmošolcev, želimo učencem predstaviti, kako pomembno je branje, in omogočiti, da prepoznajo branje kot vir informacij, vir znanja, pa tudi kot zabavo in užitek.

Prav tako je cilj projekta podrobneje predstaviti splošno knjižnico, jih vzpodbuditi k samostojnemu obiskovanju knjižnice, sposojanju knjig in sodelovanju v različnih dejavnostih, ki jih organizirajo splošne knjižnice, prav tako pa spodbuditi večje sodelovanje med šolami in splošnimi knjižnicami. Eden od ciljev je tudi promocija vrhunskih slovenskih avtorjev s področja mladinskega leposlovja.

S temi cilji smo se v začetku oktobra s sedmošolci odpravili v Knjižnico

[Odkrivanje skritih svetov]

Lenart, kjer smo bili deležni toplega sprejema. Strokovni vodja knjižnice Marija Šauperl je sedmošolce popeljala po knjižnici in pokazala, kako je razporejeno knjižnično gradivo ter pripravila konkretne naloge na temo Stara Grčija. Učenci so tako razdeljeni v skupine iskali določeno gradivo in pripravili miselne vzorce. Naučili so se tudi poiskati podatke o določeni knjigi in našli celo stara šolska glasila naše osnovne šole s prispevki njihovih staršev, kar jih je še posebej navdušilo. Ob zaključku obiska je vsak sedmošolec prejel slovensko mladinsko leposlovno delo.

Obisk knjižnice je bil tako nadvse uspešen in upamo, da nam je uspelo motivirati učence in jih navdušiti za bolj pogosto obiskovanje knjižnice in s tem tudi branje.

Mentorica: Barbara Waldbütter

Obiski v knjižnici

Beseda šola skoraj vsakemu pomeni nekaj v zvezi z učenjem, pisanjem, branjem in delom domačih nalog. Veliko je druženja, različnih dejavnosti in med njimi je tudi obiskovanje knjižnice.

Velikokrat se želimo izogniti varstvu vozačev, zato čas pred poukom in med prostimi urami prebijemo v knjižnici. Ne beremo samo knjig, na kar vsak pomisli, ampak se igramo razne kvize, naredimo domače naloge, poiščemo gradivo za razne referate, pogledamo revije in se pogovarjamo. Tiho govorjenje, kar sodi med pravila knjižnice, nas več ne moti, saj smo se že navadili šepetanja.

Neki četrtek smo skoraj vsi učenci osmega razreda imeli prosto uro, le nekaj jih je manjkalo. V knjižnici nas je bilo več, kot ima učilnica stolov. Eni so brali revije, drugi so se igrali razne kvize, nekateri so se samo pogovarjali ... Tako smo prebili prosto uro.

Čeprav knjižnica ni tako zaželeno kot igrišče, je še kar obiskana. Prebiramo angleške, nemške, slovenske knjige in knjige, ki govorijo o prihodnosti, poklicih, zgodovini ter se pri tem veliko naučimo.

Tjaša Fišer, 8. r.

Matjaž Breznik, 7. b

Izbirni predmet nemščina

Nemščina je bila moj izbirni predmet že lansko leto. Ker je triletni predmet, ga bom obiskovala še naslednje leto.

Nemščino uči učiteljica Irena Kocbek, ki jo prav občudujem, ker toliko ve. Zna pa biti tudi stroga, če se kdo oglasi po nepotrebnem. Če kdo česa ne razume, vse še enkrat razloži.

Letos smo v našem razredu pri nemščini dobili nekaj novih učencev iz sedmega razreda. Ti so morali med počitnicami in na koncu lanskega šolskega leta pisati test, da so se nam lahko pridružili. Zdaj se lahko učijo enako snov kot mi.

Nemščina mi je všeč, ker je tudi zabavna in zanimiva. Naučimo se veliko novega.

Helena Zemljič, 8. r.

Predavanje o drogah

V četrtek, 14.11.2007, nas je na šoli obiskal inšpektor kriminologije, ki nam je predaval o drogah. Predavanje smo imeli učenci 8. razreda.

Najprej se nam je predstavil in nam povedal nekaj smešnih dogodkov, ki so se mu zgodili v življenju. Nato smo se začeli pogovarjati o drogah. Našteli smo nekaj drog ter jih razvrstili v skupine, v katere spadajo. Gospod Ivanuša nam je postavil nekaj vprašanj o tem, kaj so droge, kako jih zavračamo. Povedal je tudi, da zaradi drog umre veliko ljudi. Najmlajši odvisnik, ki ga je on obravnaval, je bil star dvanajst let. Nato smo se pogovarjali še o alkoholu. Povedal nam je tudi, da se odvisnik od alkohola težje zdravi kot odvisnik od heroina. Zdravljenje je zelo mučno in dolgotrajno, saj odvisnik prestaja hudo krizo. Nekateri pri zdravljenju postanejo nasilni.

Predavanje je trajalo uro in pol. Bilo je poučno

in zanimivo, saj smo izvedeli veliko novega. Noče mo, da bi padli v tako družbo, ki bi nas pripeljala do drog.

Sara Bračič, 8. r.

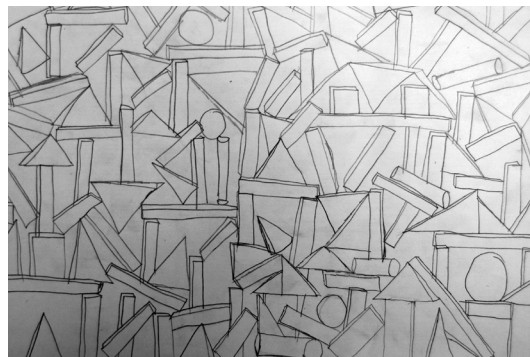
Pevski zbor

Pevski zbor je interesna dejavnost, ki jo lahko obiskuje vsak učenec s posluhom. Na šoli imamo dva pevska zbora. To sta otroški in mladinski pevski zbor.

Otroški pevski zbor obiskujejo učenci razredne stopnje, mladinskega pa učenci predmetne stopnje. Vodi ju učiteljica Marjeta Caf. Pri pevskem zboru se najprej opojemo. Ko so naše glasilke opete, začnemo peti pesmi. Pojemo različne pesmi, ki nam jih izbere učiteljica. Predlagamo lahko tudi kakšno pesem po svojem okusu in jo kasneje tudi zapojemo. Vsako leto se v mesecu aprilu udeležimo revije pevskega zbora.

Na koncu šolskega leta gredo učenci za nagrado na kopanje, v primeru slabega vremena pa v kino.

Anja Perko, 8. r.

Tadej Fras, 9. r.

[Druge dejavnosti in zanimivi dogodki]

Šolsko geografsko tekmovanje

V septembru in oktobru smo se pri družboslovnem krožku pripravljali na šolsko tekmovanje v znanju iz geografije. Naslov letošnje teme je bil Globalni problemi sodobnega sveta. Šolsko tekmovanje smo izvedli 25. oktobra. Sodelovalo je 25 učencev iz 7., 8. in 9. razreda.

Najboljši rezultat je dosegla učenka Adrijana Črnčec iz 8. razreda, ki se bo meseca marca udeležila območnega tekmovanja. Odlično znanje so pokazali tudi naslednji učenci: Jasmina Zorjan, Milan Roj, Aleksandra Kraner, Gregor Verbošt, Anja Perko in Miha Kocbek. Prav slednji se bodo meseca oktobra potegovali za mesto dveh učencev, ki se bosta pridružila Adrijani Črnčec za udeležbo na ekipnem območnem tekmovanju.

Aleksandra Kranar, 8. r.

Šolsko zgodovinsko tekmovanje

Šolsko zgodovinsko tekmovanje bo 1. februarja. Tudi na to tekmovanje se je prijavilo 25 učencev. Letošnja tema so Stari Grki. Ker je to izredno zanimiva tema, polna grških zanimivosti, legend ter mitov, pričakujem, da se boste z veseljem pripravljali in da vas ne bo preobširno gradivo odvrnilo od tekmovanja.

Mentorica: Milena Kokol

Tekmovanje iz znanja geografije

Tako kot vsako leto je tudi letos potekalo tekmovanje iz znanja geografije, in sicer 25.10.2007 v učilnici slovenščine. Trajalo je 45 minut. Tekmovali smo lahko učenci 7., 8. in 9. razreda. Pred tekmovanjem smo se nekajkrat zbrali in ponovili snov ter se pripravljali na tekmovanje s pomočjo različne literature.

Letošnja tema so bile celine. Ker o njih že nekaj vemo, nam je bilo zato tudi lažje. Vendar smo se prav tako morali dobro pripraviti. Na internetu smo si ogledali slike ter še kaj izvedeli o celinah. Učencev, ki so dosegli določeno število točk, je bilo veliko, zato bodo od teh učencev izbrani trije, ki se bodo uvrstili naprej na regijsko tekmovanje. Tekmovalce bodo izbirali s področja terenskega dela. Mislim, da smo vsi nekaj odnesli od tega tekmovanja ter se naučili precej novih stvari.

Sara Bračič, 8. r.

Šolsko tekmovanje iz znanja biologije

Šolsko tekmovanje iz biologije je bilo prvo tekmovanje, ki smo ga imeli v šolskem letu 2007/2008. Pri tem tekmovanju so sodelovali učenci iz 8. in 9. razreda. Tema tekmovanja so bile vodne rastline.

Nekaj tednov pred tekmovanjem smo se dobivali pri učiteljici Majdi Kolarič, kjer smo se pripravljali na tekmovanje. Dobili smo veliko literature, ki smo jo morali predelati.

Tekmovanje je potekalo v sredo, 17.10.2007. Test je bil še kar težak, za nekatere pa tudi lahek, saj se je eden od učencev uvrstil naprej na državno tekmovanje. Bilo pa je tudi nekaj učencev, ki so dosegli bronasto priznanje.

Maja Komperšak, 8. r.

Priprave na Cankarjevo tekmovanje

Na naši šoli bo tako kot vsako leto potekalo šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje. Lani je bila na tem področju zelo uspešna Ines Žunkovič, saj je dosegla srebrno priznanje.

Letos bo šolsko tekmovanje 17.1.2008. Pisali bomo spis. Učiteljica slovenščine Vlasta Kavran nas je najprej povprašala, če bi hoteli tekmovati. Kasneje smo se odločili, da bomo poskusili. Iz 8. razreda bomo tekmovali trije učenci: Anja Perko, Maja Komperšak in Tadej Gajser. Iz 9. razreda pa Doroteja Fras in Tjaša Toplak. Prebrati moramo knjigo Janje Vidmar z naslovom Nimaš pojma. Knjiga je napisana na zelo humorističen način. Ko smo jo brali, smo se nasmejali do solz.

Anja Perko, 8. r.

A mouse

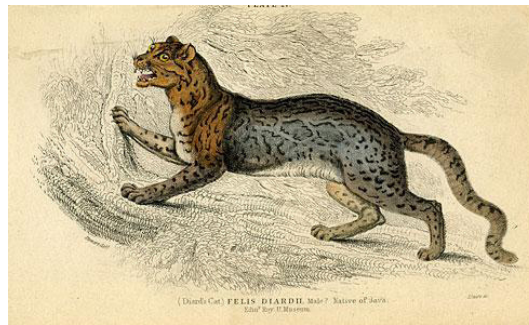
A mouse is a little animal. For it's size has it got big eyes and a big head. It's brown and orange. It's got four small legs. It's got two small ears and a long tail. It lives in a cornfield. It eats a lot of seed. The cat, the snake and the owl are mouse's enemies.

Miha Kocbek, 7. a

A cheetah

A cheetah has got long legs.
It's a fast animal.
It has got a large body and a small nose.
It doesn't have a tusk or a trunk.

Marko Škamlec, 7. a

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/e/c5/Neofelis_diardi-jardine1.jpg

A cheetah is a very fast animal.
It's got a long tail.
It has got small eyes and small ears.
A cheetah has got yellow and black fur.
A cheetah has got a long body.

Jasmina Zorjan, 7. a

[Malo po angleško]

Describing animals

A cheetah is very fast. It's got a long body. It's got a small head. It's got a brown fur coat. It's got small ears and small eyes.

A mouse has got small eyes and small ears. It's got a small body. It's brown and white. It's got four claws. Mice eat cheese, fruit,...

An elephant is very big and strong. It's got very big ears. It has got very long legs and a nose, too. An elephant lives in Savanna. It's got very big and beautiful eyes.

Rebeka Lorber, 7. b

My family

Hi. I'm Tadej Gajser, and I'm 13 years old. I go to football trainings. I am in the eight class of primary school. I have got a younger brother. His name is Aleksej.

He is 10 years old. He plays the accordion. He goes to Music school in Lenart.

My mum Vilka is 35 years old. She is the youngest child in family Podletnik. When she finished primary school she attended secondary textile school. Then she got a job in Lenart. She had one older brother but he unfortunately died when he was 13 years old. His name was Zvonko.

My dad, his name is Jože, is 37 years old. He is the youngest child in family Gajser-Lubej. He works in TBP in Lenart.

My uncle Karel is my dad's older brother. He lives with his wife Danica in Žerjavci. They have got two children.

Mitja and Manja are my cousins. They are older than me and they go to secondary school in Maribor. My grandma Lyudmila is 69 years old. She was housewife and now is a pensioner. Before

she got married she lived in Partinje in the family Mihelič.

My grandpa Anton is 69 years old. He was worked in Bodočnost Maribor. Now he is a pensioner.

My grandma Antonija was a housewife. She died when she was 46 years old. My grandpa Karel worked on a farm. He died when he was 70 years old.

Tadej Gajser, 8. r.

My summer holidays

It was at the seaside and we were camping. I was in Duga Uvala and in the village Soča. In Duga Uvala I was for seven days and in Soča for four days. It was great and I was enjoying.

I was eating, swimming, walking and climbing. I saw "Kekčevo domačijo, Krnsko jezero, Pulsko areno", the source of Soča, fortress Kluže and the waterfall Boka. I spent the most time with my parents and my friends. The most interesting was when we were walking to the Krn - lake. That was very hard. We were tired. We walked for three hours to the Krn. In the sea we were playing volleyball and I met new friends. Their names are Ana and Kaja. We were jumping into the sea. That was very cool. We lived and camped in small houses in the camp Korita. We saw the cemetery and Kluže from the war, too. We walked on the hanging bridge. We were walking along the Soča and washed our legs in the river. It was very cold.

Written by Tjaša Toplak, 9th class

Prvi športni dan

V ponedeljek, 17.9.2007, smo imeli prvi športni dan, in sicer igre z žogo. Začel se je ob 8. uri. Dekleta so igrala odbojko v telovadnici in na mivki. Dečki pa so igrali nogomet na šolskem in travnatem igrišču.

Najprej je učiteljica Cvetka Škrlec povedala nekaj navodil, nato smo žrebali barvne listke. Kakšno barvo je imela skupina, tisti si pripadal. Prišlo je tudi do prepirov, ker so bile nekatere skupine premočne, vendar smo uspešno izpeljali športni dan.

Učiteljice so sodile pri dekletih. Pri dečkih pa sta bila sodnika učiteljica Cvetka Škrlec in nogometni trener Tadej Breznik.

Zaradi lepega vremena smo lahko izpeljali športni dan do konca, in to je bilo ob 12.30 uri. Nato smo vsi izmučeni odšli domov.

Sara Bračič, 8. r.

Drugi športni dan

V sredo, 21.11.2007, smo imeli drugi športni dan. Začel se je ob 8. uri. Zbrali smo se v jedilnici šole, kjer smo dobili malico. Učenci predmetne stopnje so se odpeljali na plavanje v Radence. Tam je učiteljica športne vzgoje vse učence preverila v plavanju.

Nekaj učenek predmetne stopnje je ostalo na šoli. Najprej smo se zbrale v računalniški učilnici, kjer smo si na internetu poiskale podatke, ki smo jih potrebovale za referate pri državljanski vzgoji, geografiji in zgodovini. Potem smo poslušale glasbo in brskale po internetu.

Po malici smo odšle v telovadnico, kjer smo igrale tekmovalne igre. Uporabljale smo žoge, kije in obroče. Tekmovala smo v dvojicah, in sicer: me-

tale žogo na koš, vodile žogo do obroča in jo spet vodile do koša, podirale kije, igrale med dvema ognjema.

Čeprav nismo šle na plavanje, smo uživale in se zabavale. V telovadnici smo se sprostile, tekmovala med seboj in se dodobra nasmejale. Čas je hitro minil in želimo si še več takšnih športnih dnevor.

Sara Bračič, 8. r.

Intervju z Gregorjem Verboštom, športnikom naše šole

Gregor, prosim, predstavi se in povej našim bralcem, kaj počneš v svojem prostem času.

V svojem prostem času, ki ga nimam prav veliko, treniram nogomet in atletiko.

Kdo te je navdušil za ta šport in koliko let se že ukvarjaš z njim?

Navdušil me je predvsem brat Tadej. Atletiko treniram le kakšne tri mesece, nogomet pa pet let.

Kako poteka tvoj trening?

Moji treningi potekajo zelo različno. Naj vam jih na kratko predstavim.

Najprej se ogrevamo od deset do dvajset minut s tekom. Potem sledijo raztezne vaje in tehnika teka ter šest stopnjev. Zatem sledijo enkrat distance, drugič trening v fitnesu: osem 20 sekundnih vaj po dve do tri serije, lahko je deset vaj po 45 sekund po dve do tri serije, potem je lahko dvanajst vaj na določeno število narejenih ponovitev.

Naslednji trening je tempo na različne načine: od dva do dvanajst kilometrov z različnimi tempi: 1 km za 5 minut, 1 km za 4.30 minut, 1 km za 4

minute, 1 km za 3.50 minut, 1 km za 3.30 minut. Pri distancah še: lahke šestkrat 150 metrov, šestkrat 1 km, petkrat 300 metrov, šestkrat 200 metrov, šestkrat 800 metrov, v hrib dvanajstkrat 500 metrov, najprej 200 metrov, potem 1 km, spet 200 metrov, potem spet 1 km, pa še nekajkrat tek, lahko je fartleg. Pri distancah je lahko večkrat različno hitro, tu je sto možnosti. Na koncu treninga je še šest stopnjevanj in deset do dvajset minut raznega izteka.

Pri nogometu se najprej ogrejemo - dva do pet krogov okrog igrišča ali pa kakšna igra. Zatem sledijo raztezne in gimnastične vaje, načrtovanje akcij, kako bomo odigrali napad ali pa, kako bomo izvedli prosti strel, kako prenesti žogo iz naše po-

lovice na drugo polovico. Potem sledijo vaje za obvladovanje žoge: žongliranje, nove »finte« za driblanje... Potem sledi taktika in postavitve. Na zadnje pa še igranje in izvajanje taktike in akcij, ki smo jih natrenirali, ter streljanje na gol.

Koliko časa moraš trenirati in ali uspeš uskladiti vse svoje obveznosti?

Atletiko treniram šestkrat na teden. En trening traja neke od ure in pol do dve uri in pol. Štirikrat na teden hodim trenirat v Maribor, dvakrat pa treniram doma. Če je še čas, treniram nogomet dvakrat na teden, trening nogometa traja uro in pol. Navadno mi uspe uskladiti vse obveznosti. Imam pa dosti manj prostega časa.

Kakšni pa so tvoji rezultati?

V atletiki še nisem dolgo, tako da ni veliko rezultatov, najboljši pa so tile: četrto mesto na državnem prvenstvu v Kopru - disciplina 1000 metrov, čas 3.06.74; prvo mesto na izbirnem krosu za mariborsko reprezentanco v Mariboru; tretje mesto na krosu občinskih reprezentanc; skupno prvo mesto v Mariboru.

Najboljši rezultat na 1000 metrov je 3.01.88. Moj osebni rekord na 1000 metrov je 3.01.88, dosežen v Mariboru.

Kakšni so tvoji načrti na športnem področju?

Želim si, da bi na 1000 metrov dosegel čas 2.50.00 minut, da bi se mi uspelo uvrstiti na mladinsko olimpiado leta 2008, ki bo v San Franciscu. So pa tudi težje uresničljivi cilji. Rad bi enkrat sodeloval na olimpijskih igrah.

Z Gregorjem se je pogovarjala Anja Perko.

Logično

Janezek v šoli pove učiteljici, da je v stanovanju našel tri mrtve muhe – dve ženskega in dve moškega spola

»Kako pa veš, katerega spola so bile?« ga vpraša učiteljica.

»Preprosto! Dve sta bili v kozarcu s sadjevcem, dve pa pred ogledalom.«

Nima ga

Policist ustavi popolnoma pijanega voznika. Zgrozi se in reče: »Človek, ki pije, ne bi smel imeti voznškega dovoljenja.«

»Saj ga nimam, gospod policaj.«

Bratska ljubezen

»Janezek, kako lahko rečeš svoji sestri, da je neumna? Takoj ji reci, da ti je žal!«

»Draga sestra, zelo mi je žal, da si neumna.«

Zbrala: Sara Bračič, 8. r.

Letalska

Moški telefonira na informacije na letališče: »Koliko časa traja let do Berlina?«

Dekle na informacijah mu odgovori: »Samo trenutek«

»Hvala!« reče moški in odloži.

Zamuda

Učiteljica: »Zakaj si zamudil, Janezek?«

Janezek: »Zaradi prometnega znaka pred šolo!«

Učiteljica: »Kakšno zvezo pa ima prometni znak s tvojo zamudo?«

Janezek: »Na znaku je pisalo: Blizina šole – previdno in počasi.«

Debeluh in suhec

Debeluh reče suhcu: »Ko vas človek vidi, misli, da primanjkuje hrane.«

Suhec odgovori: »Ko pa človek vidi vas, si misli, da ste vsega krivi vi.«

Zbrala: Tjaša Fišer, 8. r.

Pomota

Sredi noči neka blondinka pokliče drugo.

»Je to številka 1,1,1,1,1,1?«

»Ne, to je številka sto enajst, sto enajst.«

»Pardon, se opravičujem, da sem vas zbudila.«

»Nič hudega, saj me je tako ali tako zbudil telefon.«

Pestra izbira

V večernih urah na letalu stewardesa vpraša potnika, ali bi naročil večerjo.

Potnik: »Kaj imam na izbiro?«

Stewardesa: »Da ali ne.«

Sklanjanje

Učiteljica slovenščine vpraša Janezka: »Kako se sklanja babica?«

In Janezek se prične sklanjati s pomočjo papirca.

Zbrala: Helena Zemljič, 8. r.

[Recepti]

Recept za srečo

Vzameš čašo in v njo zdrobiš 100 gramsko čokolado. Če hočeš biti zelo srečen, moraš še dodati smetano in sestavino, ki se imenuje Sladki greh. Nato dodaj še malo sadja in zelenjave. Potem to pojey. Čez en dan bo začelo učinkovati. Začne se z zelo dobrim počutjem. Počutil se boš odlično. Žel-lel boš vzleteti. Mislil boš, da si najsrečnejša oseba na svetu. A ta sreča ne bo trajala večno. Ko bo popustila, se boš spet spustil na realna tla. Želim ti malo razočaranja.

Doroteja Fras, 9. r.

Sara Bračič, 8. r.

Ljubezenski napoj

Ko boš spoznal-a lepo dekle ali lepega fanta, mu pripravi ljubezenski napoj. Še posebej takrat, če ga ne moreš nikakor osvojiti.

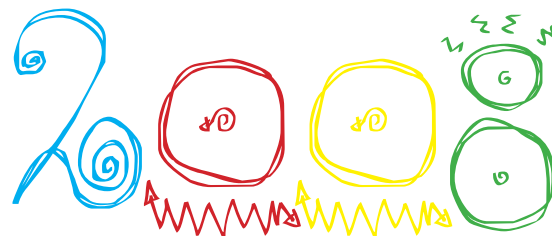
V tem napoju je čarobna tekočina. Ponavadi je modre barve in je zelo učinkovita. Preden začne učinkovati, potrebuje tri dni časa. Vsak dan spij ob isti uri enako količino tekočine. Ne pozabi pa, da se najprej dobro najej. Nikoli ne jemlji tega na prazen želodec. Stranski učinki so kar veliki. Če boš spil preveč tekočine na dan, boš sebe in svojega partnerja čisto obnorel. Ta ljubezenski napoj zmešaj v čaj, nato se mirno pogovarjaj s svojim partnerjem.

Ko bo napoj začel učinkovati, te bo partner začel takoj osvajati.! Veliko sreče!

Doroteja Fras, 9. r.

Kazalo

Uvodnik	1
Utrinki s počitnic	2
V svetu živali	4
Poezija	5
V svetu pravljič	7
Turistični podmladek na OŠ J. Hudalesa	11
Zgodilo se je	13
Ob bližajoči se 500-letnici rojstva Primoža Trubarja	18
Odkrivanje skritih svetov	21
Druge dejavnosti in zanimivi dogodki	23
Tekmovanja	24
Malo po angleško	25
Šport	27
Šale	29
Recepti	30

Šolski žarek, glasilo OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol

Uredniški odbor:

Sara Bračič
Tjaša Fišer
Maja Komperšak
Anja Perko
Helena Zemljčič

Mentorica: Vlasta Kavran

Računalniško oblikovanje in priprava za tisk: Dani Sajtl

Lektoriranje: Vlasta Kavran

Naslovnica: Ana Šuster

Tisk: Štrakl, d.o.o., Sv. Trojica

Število izvodov: 300

December 2007

